

ציון הלא תשאלי

ציון, הלא תשאלי לשלום אסיריך,
דורשי שלומך והם יתר עדריך?
מים ומזרח ומצפון ותימן שלום
רחוק וקרוב שאי מכל עבריך,
ושלום אסיר תאונה, נותן דמעיו כטל—
חרמון ונכסף לרדתם על הרריך!
לבפות ענותך אני תנים, ועת אחלם
שיבת שבותך — אני כנור לשיריך.

לבי לבית אל ולפניאל מאד יהמה
וילמחנים וכל פגעי טהוריך,
שם השכינה שכנה לך, והיוצרך
פתח למול שערי שחק שעריך,
ויכבוד אדני לבד הנה מאורך, ואין
שמש וסהר וכוכבים מאיריך.

אבחר לנפשי להשתפך במקום אשר
רוח אלהים שפוכה על בחיריך.
את בית מלוכה ואת כסא אדני, ואיך
ישבו עבדים עלי כסאות גביריך?

מי יתגני משוטט במקומות אשר
נגלו אלהים לחוזיך וציריך!
מי יעשה לי כנפים וארחיק נדוד,
אניד לבתרי לבבי בין בתריך!
אפל לאפי עלי ארץ וארצה אב-
ניך מאד ואחגן את עפריך,
אף פי בעמדי עלי קברות אבתי ואש-
תומם בחברון עלי מבחר קבריך!

אעבר ביצרך וכרמלך ואעמד בגל-
עדה ואשתוממה אל הר עבריך,
הר העברים והר ההר, אשר שם שני
אורים גדולים מאיריך ומוריך.

חיי נשמות — אור ארצך, וממר דרור
אבקת עפרך, ונפת צוף — נהריך!
ינעם לנפשי הלך ערם ויחף עלי
חרבות שממה אשר היו דביריך,
במקום ארונה אשר נגנז, ובמקום כרו-
ביך אשר שכנו חדרי חדריך!

אגז ואשליך פאר נזרי ואקב זמן,
חלל בארץ טמאה את נזיריך—
איך יערב לי אכל ושתות בעת אחזה,
כי יסחבו הכלבים את-כפיריך?
או איך מאור יום יהי מתוק לעיני בעוד
אראה בפני ערבים פגרי נשיריך?

כוס היגונים, לאט! הרפי מעט, כי כבד
מלאו כסלי ונפשי ממרוריך.
עת אזכרה אלה — אשתה חמתך, ואז-
כר אהליכה — ואמצה את-שמריך!

ציון כלילת יפי, אהבה וחוץ תקשרי
מאז, ובך נקשרו נפשות חביריך—
הם השמחים לשלותך והכואבים
על שוממותך ובוכים על שברך.

מבור שבי שואפים נגדך ומשתחוים
איש ממקומו אלי נכח שעריך,
עדרי המונה, אשר גלו והתפזרו
מהר לגבעה ולא שכחו גדריך,
המתחזקים בשוליך ומתאמצים
לעלות ולאהז בסנסני תמריך.

שנער ופתרוס היערך בגדלם, ואם
הבלם ידמו לתמיך ואוריך?
אל מי ידמו משיחיך ואל מי נבי-
איך ואל מי לוייך ושיריך?
ישנה ויחלף כליל כל ממלכות האליל.
חסנה לעולם, לדור ודור נזיריך.

אנך למושב אלהיך, ואשרי אנוש
יבחר יקרב וישפן בחצריך!
אשרי מחפה ויגיע ויראה עלות
אורך ויבקעו עליו שחריך,
לראות בטובת בחיריך ולעלז בשמ-
חתך בשובך אלי קדמת נעוריך!